

Väljaandja:	Riigikogu
Akti liik:	seadus
Teksti liik:	terviktekst
Redaktsiooni jõustumise kp:	20.05.2005
Redaktsiooni kehtivuse lõpp:	05.04.2006
Avaldamismärge:	

Töö- ja puhkeaja seadus

Vastu võetud 24.01.2001

[RT I 2001, 17, 78](#)

jõustumine 01.01.2002, osaliselt 1. 09. 2002.

Muudetud järgmiste aktidega

Vastuvõtmine	Avaldamine	Jõustumine
18.12.2001	RT I 2001, 102, 675	01.01.2002, osaliselt 1. 09. 2002
11.06.2002	RT I 2002, 56, 347	14.07.2002, § 31 osas 1. 09. 2003
19.06.2002	RT I 2002, 61, 375	01.08.2002
13.11.2002	RT I 2002, 99, 576	01.01.2003
11.02.2003	RT I 2003, 23, 137	17.03.2003
08.12.2004	RT I 2004, 86, 584	01.01.2005
14.04.2005	RT I 2005, 24, 185	20.05.2005

1. peatükk ÜLDSÄTTED

§ 1. Seaduse reguleerimisala

- (1) Käesolev seadus sätestab töölepingu alusel töötavate isikute ja avalike teenistujate (edaspidi *töötaja*) töö- ja puhkeaja kestuse ning korralduse alused.
- (2) Käesolevat seadust ei kohaldata töötajatele, kelle töö- ja puhkeae on reguleeritud muu seadusega.
- (3) Käesoleva seaduse paragrahvid 7-9, 11-16 ja 19-21 võib jätta kohaldamata töötajate suhtes, kes:
 - 1) omavad iseseisvat otsustuspädevust ning vastavalt töölepingule või ametiasutuse põhimäärusele määratlevad ise oma töötaja, kusjuures nende tööaega ei määratleta otseselt ega kaudselt tööandja ühepoolse otsuse või poolte kokkuleppega;
 - 2) viivad kiriklikes ühendustes läbi usulisi talitusi ja teenistusi.
- (4) Käesoleva paragrahvi lõikes 3 loetletud isikutele kohaldatakse tööohutuse ja töötervishoiu üldisi nõudeid.
- (5) Tööandja peab käesoleva paragrahvi lõikes 3 toodud töötajate kohta eraldi arvestust.

§ 2. Mõisted

- (1) Tööaeg on seaduse, muu õigusakti, kollektiiv- või töölepingu või poolte kokkuleppega määratud aeg, mille kestel töötaja on kohustatud täitma oma tööülesandeid, alludes tööandja juhtimisele ja kontrollile.
- (2) Puhkeae on aeg, mis ei ole tööaeg.
- (3) Tööajanorm on seaduse, muu õigusakti, kollektiiv- või töölepinguga määratud töötundide arv mingis kalendriajavahemikus (päev, nädal, kuu või muu ajavahemik).
- (4) Tööpäev on ajavahemik ööpäevas, mil töötaja on kohustatud täitma oma tööülesandeid.
- (5) Töövahetus on ajavahemik, mil töötaja on kohustatud täitma oma tööülesandeid vahetustega töö. Töövahetus võib alata ühel ja lõppeda teisel ööpäeval.

(6) Töönädal on ajavahemik nädalas, mil töötaja on kohustatud täitma oma tööülesandeid.

§ 3. Tööaja lühendamine ja puhkeaja pikendamine

Töötajale seaduse või muu õigusaktiga kehtestatud tööaega võib lühendada ja puhkeajaga pikendada kollektiiv- või töölepinguga või tööandja ühepoolse otsusega, kui sellega ei kaasne palga vähenemine ega muude palgatingimuste halvenemine.

2. peatükk TÖÖAJA KESTUS

§ 4. Tööaja üldine riiklik norm

- (1) Töötaja tööaja üldine riiklik norm on 8 tundi päevas ehk 40 tundi nädalas.
- (2) Tööaja summeeritud arvestuse korral lähtutakse tööaja arvestamisel tööaja üldisest riiklikust normist.

§ 5. Lühendatud tööaeg

(1) Lühendatud tööaeg on:

- 1) 13–14-aastaselt või koolikohustuslikul töötajal – 4 tundi päevas ehk 20 tundi nädalas;
- 2) 15-aastaselt töötajal, kes ei ole koolikohustuslik – 6 tundi päevas ehk 30 tundi nädalas;
- 3) 16–17-aastaselt töötajal, kes ei ole koolikohustuslik – 7 tundi päevas ehk 35 tundi nädalas;
- 4) töötajatel, kes töötavad allmaatöödel, tervistkahjustavatel ja eriseloomuga töödel - kuni 7 tundi päevas ehk kuni 35 tundi nädalas;
- 5) koolide ja muude lasteasutuste õpetajatel, kasvatajatel ning teistel õppe- ja kasvatusalal töötavatel isikutel, samuti tervishoiuteenuse osutajaga sõlmitud töölepingu alusel töötavatel psühholoogidel ja logopeedidel – kuni 7 tundi päevas ehk kuni 35 tundi nädalas.

(2) 13–14-aastaselt või koolikohustuslikku töötajat võib tööle rakendada ainult koolivaheajal või loominguilise töötajana kultuuri-, spordi- või reklaamitegevuse alal.

(3) 13–17-aastaselt töötajat võib tööle rakendada, arvestades käesoleva paragrahvi lõike 1 punktides 1–3 ja lõikes 2 toodud tööajapiiranguid tingimusel, et töö ei kahjusta töötaja tervist, ohutust, arengut, kõlblust ega takista osalemist õppetöös.

(4) Allmaatööl, tervistkahjustaval ja eriseloomuga tööl lühendatakse töötajate tööaega, kui nad töötavad neis tingimustes vähemalt 30 tundi nädalas.

(5) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 4 nimetatud allmaatööde, tervistkahjustavate ja eriseloomuga tööde ja punktis 5 nimetatud ametikohtade loetelu ning lühendatud tööaja kestuse kehtestab Vabariigi Valitsus .
[RT I 2002, 99, 576- jõust. 01.01.2003]

§ 6. Osaline tööaeg

Osaline tööaeg on tööandja juures kehtestatud tööajanormist lühem tööaeg, mida rakendatakse töötaja ja tööandja kokkuleppel.

§ 7. Ületunnitöö

- (1) Ületunnitöö on töötamine üle kokkulepitud tööajanormi.
- (2) Tööaja summeeritud arvestuse korral on ületunnitööks arvestusperioodi töötundide üldarvu ületavad töötunnid.
- (3) Ületunnitööd võib teha poolte kokkuleppel, välja arvatud käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud juhul. Kokkuleppele mittejõudmine ei tohi kahjustada otseselt ega kaudselt töötaja olukorda.
- (4) Vääramatut jõu korral on töötaja kohustatud täitma tööandja korraldust teha ületunnitööd, kui selline töö on ajutine ja tuleb teha viivitamata.
- (5) Vahetustöötaja tööle ilmutamata jäämise korral, kui töös ei või tekkida vaheaega, on töötaja kohustatud teatama sellest tööandjale ja jätkama tööd kui ületunnitööd, kuid mitte kauem kui neli tundi.
- (6) Tööandja on kohustatud pidama ületunnitöö arvestust iga töötaja ja iga ületunnitöö juhu kohta eraldi.

§ 8. Ületunnitöö piiramine

- (1) Ületunnitööle on keelatud rakendada:
 - 1) rasedat;

- 2) alaealist;
- 3) töötajat, kellele see on keelatud arsti otsusega.

(2) Isikut, kes kasvatab alla 12-aastast või puudega last või hooldab täielikult töövõimetut isikut, võib rakendada ületunnitööle üksnes tema nõusolekul, välja arvatud käesoleva seaduse § 7 lõikes 4 ettenähtud juhul.

§ 9. Ületunnitöö piirnormid

(1) Koos ületunnitööga ei või tööaeg nädalas ületada keskmiselt 48 tundi neljakuulise arvestusperioodi jooksul.

(2) Töötajat ei ole lubatud rakendada ületunnitööle üle nelja tunni päevas. Vahetuse kestus koos ületunnitööga ei tohi ületada 12 tundi.

(3) Ületunnitöö piirnorme ei rakendata vääramatust jõust tingitud vajaduse korral. Piirnorme võib ületada:

- 1) loodusõnnetuse või tootmisavarii ennetamiseks või nende tagajärgede kiireks kõrvaldamiseks;
- 2) õnnetusjuhtumi, tööseisaku, tööandja asjade hävimise või riknemise ärahoidmiseks;
- 3) ajutiselt äraoleva töötaja asendamiseks käesoleva lõike punktides 1 ja 2 ettenähtud juhtudel;
- 4) käesoleva paragrahvi lõikes 4 ettenähtud juhtudel.

(4) Töötajat võib tema nõusolekul rakendada täiendavalt ületunnitööle 200 tunni ulatuses aastas järgmistel tingimustel:

- 1) tööandja ei nõua töötajalt vastavate kokkulepete sõlmimist ja täiendavast ületunnitööst keeldumine ei kahjusta otseselt ega kaudselt töötaja olukorda;
- 2) täiendava ületunnitöö tegemine ei tekita üleväsimust ega kahjusta töötaja tervist;
- 3) tööandja peab sellise töö tegijate üle eraldi arvestust ja esitab vastava arvestuse tööandja asukoha (elukoha) tööinspektorile ning töötajaid esindavale organisatsioonile nende nõudmisel;
- 4) töötajal on õigus keelduda täiendava ületunnitöö tegemisest ning tööandja asukoha (elukoha) tööinspektoril on õigus täiendavat ületunnitööd keelata või piirata, kui käesoleva lõike punktides 1-3 loetletud tingimusi või üldiseid tööohutuse ja tervishoiu nõudeid ei täideta.

(5) Tööandja asukoha (elukoha) tööinspektori nõusolekul võib kohaldada käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud pikemat arvestusperioodi kuni 6 kuuni järgmistele töötajatele:

- 1) valve- ja turvatöötajad;
- 2) tervishoiu- ja hoolekandetöötajad;
- 3) tuletõrje- ja päästeteenistuse töötajad.

[RT I 2002, 56, 347- jõust. 14.07.2002]

§ 10. Valveaeg

(1) Valveaeg on osa puhkeajast, mil töötaja peab olema tööandjale kättesaadav erakorraliste tööülesannete täitmiseks.

(2) Valveaja võib kehtestada lisaks tööaja üldisele kestusele, kui see on vajalik ettenägematute ja edasilükkamatute tööde tegemiseks.

(3) Valveaja kestus on kuni 30 tundi kuus. Neid tunde ei arvata tööaja hulka ning nende eest maksab tööandja lisatasu.

(4) Valveaja kestus, rakendamise kord ja lisatasu suurus määratakse kollektiiv- või töölepinguga.

§ 11. Töötamine õhtusel ja ööajal

(1) Õhtune aeg on ajavahemik kella 18.00-st - 22.00-ni, ööaeg on ajavahemik kella 22.00-st - 6.00-ni.

(2) Õhtusel ajal on keelatud tööle rakendada 13–14-aastast või koolikohustuslikku töötajat, välja arvatud käesoleva paragrahvi lõikes 6 toodud juhul.

(3) Ööajal on keelatud tööle rakendada:

- 1) rasedat;
- 2) alaealist, välja arvatud käesoleva paragrahvi lõikes 7 toodud juhul;
- 3) töötajat, kellele see on keelatud arsti otsusega.

(4) Isikut, kes kasvatab alla 12-aastast või puudega last või hooldab täielikult töövõimetut isikut, võib rakendada tööle ööajal üksnes tema nõusolekul.

(5) Üldise tööaja rakendamisel lühendatakse vahetuse kestust ööajal ühe tunni võrra. Vahetuse kestuse lühendamisel väheneb vastavalt ka tööajanorm. Õise vahetuse kestus võrdsustatakse päevasega, kui see on vältimatu tootmistingimuste tõttu.

(6) 13–14-aastast või koolikohustuslikku töötajat võib tööandja asukoha (elukoha) tööinspektori loal loominguulise töötajana kultuuri-, spordi- või reklaamitegevuse alal tööle rakendada õhtusel ajal kuni kella 20.00-ni tingimusel, et nimetatud töö ei kahjusta töötaja tervist, ohutust, arengut, kõlblust ega takista osalemist õppetöös.

(7) 15–17-aastast töötajat, kes ei ole koolikohustuslik, võib tööandja asukoha (elukoha) tööinspektori loal loominguulise töötajana kultuuri-, spordi- või reklaamitegevuse alal tööle rakendada ööajal kuni kella 23.00-ni või osalemisel etendusasutuste loominguulises tegevuses ööajal kuni kella 24.00-ni tingimusel, et nimetatud töö ei kahjusta töötaja tervist, ohutust, arengut, kõlblust ega takista osalemist õppetöös.

[RT I 2002, 56, 347- jõust. 14.07.2002]

3. peatükk

TÖÖAJA KORRALDUS JA ARVESTAMINE

§ 12. Tööajakorraldus

Tööajakorralduse, see on töötaja alguse ja lõpu, puhkamiseks ja einetamiseks antava aja, samuti muud tööpäevasisesed vaheajad ning ühest vahetusest teise ülemineku aeg ja kord määratakse kindlaks töösisekorraeeskirjade või ametiasutuse sisekorraeeskirjaga, vahetuste ajakava, kollektiiv- või töölepinguga.

§ 13. Igapäevase töötaja jaotamine osadeks

Töödel, kus see on vajalik töö iseloomu tõttu, võib kollektiivlepinguga või kokkuleppel töötajaga jagada igapäevase töötaja osadeks, kusjuures vaheaeg võib ületada käesoleva seaduse § 16 lõikes 2 ettenähtud vaheaja kestust.

§ 14. Tööajaarvestus

(1) Tööandja on kohustatud pidama kõigi töötajate töötaja arvestust.

(2) Ajavahemik, mille jooksul täidetakse seaduse, muu õigusakti, töö- või kollektiivlepinguga määratud töötajanormi, lepatakse kokku töösisekorraeeskirjades või ametiasutuse sisekorraeeskirjas, kollektiiv- või töölepingus.

(3) Kui töötajanormi täidetakse tööpäevast pikema ajavahemiku jooksul, kohaldatakse töötaja summeeritud arvestust.

(4) Kui arvestusperioodiks on neljast kuust pikem ajavahemik, on tööandja kohustatud töötaja summeerimise tingimused kooskõlastama oma asukoha (elukoha) tööinspektoriga.

(5) Töötaja summeeritud arvestuse korral on tööandja kohustatud koostama töötajakava kogu arvestusperioodi või vähemalt iga kalendrikuu kohta ning tegema selle töötajatele teatavaks hiljemalt viis päeva enne arvestusperioodi või kalendrikuu algust.

§ 15. Igapäevase töötaja kestus summeeritud töötaja arvestuse korral

(1) Summeeritud töötaja arvestuse korral võib vahetus kesta kuni 12 tundi.

(2) Summeeritud töötaja arvestuse korral võib igapäevane tööaeg kesta:

- 1) 13–14-aastastel või koolikohustuslikel töötajatel – kuni 5 tundi;
- 2) 15-aastastel töötajatel, kes ei ole koolikohustuslikud – kuni 7 tundi;
- 3) 16–17-aastastel töötajatel, kes ei ole koolikohustuslikud – kuni 8 tundi.

(3) Tööandja asukoha (elukoha) tööinspektori nõusolekul võib kohaldada käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud suurema töötundide arvuga vahetust kuni 24 tundi tingimusel, et töötajale antakse kompenseeriv puhkeaeg, järgmistele töötajatele:

- 1) valve- ja turvatöötajad;
- 2) tervishoiu- ja hoolekandetöötajad;
- 3) tuletõrje- ja päästetöötajad;
- 4) töötajad, kelle suhtes on selline võimalus ette nähtud kollektiivlepinguga.

[RT I 2002, 56, 347- jõust. 14.07.2002]

4. peatükk

PUHKEAEG

§ 16. Vaheaeg puhkamiseks ja einetamiseks

(1) Tööandja on kohustatud töötajale andma vaheaja puhkamiseks ja einetamiseks pärast neli tundi kestnud töötamist, kui kollektiivlepingus ei ole sätestatud teisiti.

(2) Vaheaeg puhkamiseks ja einetamiseks kestab 30 minutist kuni 1 tunnini.

(2¹) Katkematu tööprotsessi korral, kui töö toimub kolmes vahetuses, võib täisealisele töötajale puhkamiseks ja einetamiseks ettenähtud vaheaja kestus olla 20 minutit.

(3) Puhkamiseks ja einetamiseks ettenähtud vaheajal on töötajal õigus tööandja territooriumilt lahkuda. Kollektiiv- või töölepingus võib teisiti kokku leppida juhul, kui tööandja territooriumil on tagatud tingimused toitlustamiseks ja puhkamiseks.

(4) Töödel, kus töö iseloomu tõttu pole võimalik anda vaheaega puhkamiseks ja einetamiseks, luuakse töötajale võimalus einetada tööajal. Einetamise aeg arvatakse tööaja hulka.
[RT I 2002, 56, 347- jõust. 14.07.2002]

§ 17. Vaba aeg sünnituseelseks läbivaatuseks

Tööandja on kohustatud andma rasedale arsti otsuses näidatud ajal vaba aega sünnituseelseks läbivaatuseks, mis arvatakse tööaja hulka.

§ 18. Vaheajad lapse toitmiseks

(1) Isikule, kes kasvatab alla poolteiseaastast last, antakse peale üldise vaheaja puhkamiseks ja einetamiseks lisavaheaegu lapse toitmiseks.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud lisavaheaeg antakse iga kolme tunni järel kestusega iga kord mitte alla 30 minuti. Kahe või enama kuni poolteiseaastase lapse toitmiseks antava vaheaja kestus peab olema vähemalt üks tund.

(3) Isiku soovil liidetakse lapse toitmiseks ettenähtud vaheajad puhkamise ning einetamise vaheajaga või lühendatakse tööpäeva vastava ajavahemiku võrra.

(4) Vaheajad lapse toitmiseks arvatakse tööaja hulka ja nende eest säilitatakse keskmine palk riigieelarve vahenditest Sotsiaalministeeriumi eelarve kaudu sotsiaalministri kehtestatud korras .

§ 19. Muud tööpäevasisesed vaheajad

Seaduse, muu õigusakti, kollektiivlepingu, vahetuste ajakava või töölepinguga võib tööpäeva või vahetuse jooksul lisaks käesoleva seaduse §-des 16, 17 ja 18 kehtestatud vaheaegadele ette näha muid vaheaegu, mis arvatakse tööaja hulka.

§ 20. Tööpäevade ja töövahetuste vaheline puhkeaeg

(1) Tööpäevade ja töövahetuste vahelise puhkeaja kestus on vähemalt 11 järjestikust tundi.

(2) Tööpäevade või töövahetuste vahelise puhkeaja kestus on:

- 1) 13–14-aastaselt või koolikohustuslikul töötajal – vähemalt 18 järjestikust tundi;
- 2) 15-aastaselt töötajal, kes ei ole koolikohustuslik – vähemalt 16 järjestikust tundi;
- 3) 16–17-aastaselt töötajal, kes ei ole koolikohustuslik – vähemalt 15 järjestikust tundi.

(3) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatust võib teha erandeid tööaja summeeritud arvestuse korral kollektiivlepingu, seaduse või muu õigusaktiga.

[RT I 2002, 56, 347- jõust. 14.07.2002]

§ 21. Iganädalane puhkeaeg

(1) Töötajal on vähemalt kaks puhkepäeva nädalas. Üldised puhkepäevad on laupäev ja pühapäev.

(1¹) Tsiviilõhusõiduki meeskonna liikmele antakse iganädalasi puhkepäevi kohapeal. Tsiviilõhusõiduki meeskonna liikme iganädalase puhkeaja hulka ei loeta valveaega.

(2) Kui katkematu tööprotsessi või elanike teenindamise vajaduse tõttu laupäeval ja pühapäeval töötatakse, antakse puhkepäevad muudel üksteisele järgnevatel nädalapäevadel ja need nähakse ette kollektiiv- või töölepingu või vahetuste ajakavaga.

(3) Tööaja summeeritud arvestuse korral on iganädalase puhkeaja kestus vähemalt 36 järjestikust tundi.

(3¹) 13–14-aastase või koolikohustusliku töötaja iganädalase puhkeaja kestus tööaja summeeritud arvestuse korral on vähemalt 48 järjestikust tundi.

(4) Käesoleva paragrahvi lõigetes 2 ja 3 sätestatust võib teha erandeid tööandja asukoha (elukoha) tööinspektori nõusolekul, kusjuures igapäevase puhkeaja kestus on vähemalt 24 tundi.
[RT I 2004, 86, 584- jõust. 01.01.2005]

§ 22. Töötaja tööerakendamine puhkepäeval

(1) Töötajat võib puhkepäeval tööle rakendada tema nõusolekul, välja arvatud käesoleva paragrahvi lõikes 2 ettenähtud juhul.

(2) Töötaja on kohustatud tööandja korraldusel puhkepäeval tööle tulema ajutiste edasilükkamatute tööde tegemiseks vääramatust jõust tingitud vajaduse korral.

(3) Puhkepäeval on keelatud tööle rakendada:

- 1) rasedat;
- 2) alaealist;
- 3) töötajat, kelle selline tööerakendamine on keelatud arsti otsusega.

(4) Isikut, kes kasvatab alla 12-aastast või puudega last või hooldab täielikult töövõimetut isikut, võib käesoleva paragrahvi lõikes 2 ettenähtud juhul puhkepäeval tööle rakendada üksnes tema nõusolekul.

§ 23. Puudega lapse vanema, eestkostja ja hooldaja täiendav tasuline puhkepäev

Puudega lapse ühel vanematest, eestkostjal või hooldajal, kellega on sõlmitud sotsiaalhoolekande seaduse (RT I 1995, 21, 323; 1996, 49, 953; 1997, 35, 538; 77, 1309; 2000, 33, 198) § 15 alusel kirjalik perekonnas hooldamise leping, on õigus saada lapse kasvatamiseks üks lisapuhkepäev kuus, mille eest tasutakse keskmise palga alusel riigieelarve vahenditest [Sotsiaalministeeriumi eelarve kaudu sotsiaalministri kehtestatud korras](#) .

§ 24. Doonoriks oleva töötaja töölt äralubamine

(1) Tööandja on kohustatud lubama doonoriks oleva töötaja töölt ära vere loovutamise ajaks.

(2) Vere loovutamise aeg hõlmab järgmisi ajavahemikke:

- 1) doonori minek vere loovutamise kohta;
- 2) ettevalmistus vere loovutamiseks;
- 3) vere loovutamise protseduur;
- 4) vere loovutamise järgne puhkus vere loovutamise kohas;
- 5) töökohale naasmine.

[RT I 2003, 23, 137- jõust. 17.03.2003]

§ 25. Tööpäeva lühendamine rahvuspühale ja riigipühale eelneval päeval

Uusaastale, Eesti Vabariigi aastapäevale, võidupühale ja jõululaupäevale vahetult eelnevat tööpäeva lühendatakse kolme tunni võrra.

[RT I 2005, 24, 185- jõust. 20.05.2005]

§ 26. Töötaja tööerakendamine rahvuspühal ja riigipühal

Tööandjal on õigus töötajat tööle rakendada rahvuspühal ja riigipühal, kui see on vajalik elanike teenindamiseks, katkematu tööprotsessi või ajutiste edasilükkamatute tööde tegemiseks vääramatust jõust tingitud vajaduse korral.

5. peatükk SEADUSE RAKENDAMINE

§ 27. Riikliku järelevalve teostamine

(1) Riiklikku järelevalvet käesoleva seaduse ning selle alusel kehtestatud õigusaktide nõuete täitmise üle teostab Tööinspeksioon. Riikliku järelevalve käigus läbiviidavale menetlusele kohaldatakse haldusmenetluse seaduse (RT I 2001, 58, 354) sätteid, arvestades käesoleva seaduse erisusi.

(2) Käesoleva seaduse ja selle alusel kehtestatud õigusaktide nõuete rikkumise korral on tööinspektoril ja Tööinspeksiooni kohaliku asutuse juhatajal õigus teha ettekirjutus, milles märgitakse:

- 1) ettekirjutuse tegemise aeg ja koht;
- 2) ettekirjutuse koostaja ees- ja perekonnanimi, ametikoht ning asutuse nimetus ja aadress;
- 3) füüsilise isiku ees- ja perekonnanimi või juriidilise isiku nimetus, kellele ettekirjutus tehakse;
- 4) ettekirjutuse tegemise aluseks olevad asjaolud ja viide õiguslikule alusele;
- 5) ettekirjutuse resolutsioon, milles tuuakse välja kohustatud subjekti ettekirjutusest tulenevad kohustused ja nende täitmise tähtajad;
- 6) viide haldussunnivahendite kohaldamise võimalusele ettekirjutuses sisalduva kohustuse täitmata jätmise korral;

- 7) ettekirjutuse vaidlustamise kord ja tähtaeg;
- 8) ettekirjutuse koostaja allkiri.

(3) Ettekirjutus koostatakse kahes eksemplaris, millest üks jääb ettekirjutuse koostajale ja teine kohustatud subjektile. Kui on vajadus informeerida ettekirjutusest kolmandat isikut, toimetatakse talle posti teel või elektrooniliselt kätte ettekirjutuse koostaja poolt kinnitatud ettekirjutuse ärakiri.

(4) Ettekirjutus on tööandjale täitmiseks kohustuslik ning käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud järelevalveametnikul on õigus kontrollida ettekirjutuse täitmist märgitud tähtaja jooksul.

(5) Käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud kohustuse täitmata jätmise korral võib tööinspektor ja Tööinspeksiooni kohaliku asutuse juhataja rakendada sunniraha asendustäitmise ja sunniraha seaduses (RT I 2001, 50, 283; 94, 580) sätestatud korras.

(6) Käesoleva paragrahvi lõikes 5 nimetatud sunniraha ülemmäär on 10 000 krooni.
[RT I 2002, 61, 375- jõust. 01.08.2002]

§ 28. Tööinspektori ja Tööinspeksiooni kohaliku asutuse juhataja otsus

(1) Tööinspektor või Tööinspeksiooni kohaliku asutuse juhataja teevad otsuse, millega annavad käesolevas seaduses ettenähtud nõusoleku või kooskõlastuse või keelduvad selle andmisest, ja teatavad sellest tööandjale kirjaliku taotluse esitamisest arvates ühe nädala jooksul. Otsuse tegemise menetlusele kohaldatakse haldusmenetluse seaduse sätteid, arvestades käesoleva seaduse erisusi.

- (2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud otsuses märgitakse:
- 1) otsuse andmise või andmisest keeldumise aeg ja koht;
 - 2) otsuse koostaja ees- ja perekonnanimi, ametikoht, asutuse nimetus;
 - 3) otsuse andmise või andmisest keeldumise põhjus ja õiguslik alus;
 - 4) otsuse andmisest keeldumise vaidlustamise kord ja tähtaeg;
 - 5) otsuse koostaja allkiri.

[RT I 2002, 61, 375- jõust. 01.08.2002]

§ 29. Ettekirjutuse ja otsuse vaidemenetlus

(1) Vaie ettekirjutuse või otsuse peale esitatakse, vaadatakse läbi ja lahendatakse haldusmenetluse seaduses sätestatud korras, arvestades käesolevas seaduses ettenähtud erisusi.

(2) Kui tööandja ei nõustu tööinspektori ettekirjutuse või otsusega, on tal õigus esitada vaie Tööinspeksiooni kohaliku asutuse juhatajale haldusakti teatavastegemisest arvates kümne kalendripäeva jooksul. Kui ettekirjutuse või otsuse on teinud Tööinspeksiooni kohaliku asutuse juhataja, on tööandjal õigus esitada vaie Tööinspeksiooni peadirektorile haldusakti teatavastegemisest päevast arvates kümne kalendripäeva jooksul.

(3) Vaide esitamine ei vabasta kohustusest ettekirjutust või otsust täita. Tööinspeksiooni kohaliku asutuse juhatajal või Tööinspeksiooni peadirektoril on õigus vaide esitaja taotlusel või oma algatusel peatada ettekirjutuse või otsuse täitmine kuni vaideotsuse tegemiseni.

[RT I 2002, 61, 375- jõust. 01.08.2002]

§ 30-34. [Käesolevast tekstist välja jäetud]

§ 35. Seaduse jõustumine

(1) Käesolev seadus jõustub 2002. aasta 1. jaanuaril, välja arvatud käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud säte.

(2) Käesoleva seaduse § 31 jõustub 2003. aasta 1. septembrist järgmiste õppe- ja kasvatusalal töötavate isikute suhtes:

- 1) lasteaed-alkkooli, alkooli, põhikooli, gümnaasiumi (sealhulgas gümnaasiumi, mille juures on põhikooli klasse, ning põhikooli ja gümnaasiumi, mis tegutsevad ühe asutusena) klassiõpetaja, aineõpetaja, logopeed, eripedagoog, kasvataja ja ringijuht;
- 2) kutseõppeasutuse õpetaja;
- 3) huvialakooli õpetaja, treener-õpetaja, metoodik, klaverisaatja, kontsertmeister, ballettmeister, dirigent ja ringijuht.

[RT I 2002, 56, 347- jõust. 14.07.2002]